

L'artista Lucía Zapata, una de les autores que ha aconseguit la beca de creació de la Rectoria, durant la inauguració de la seva mostra 'Recicleta'

Reciclatge artístic a La Rectoria

La presentació de 'Recicleta', al Centre d'Art de Sant Pere, va incloure un recital

Sant Pere de Vilamajor

Joan-B. Mauri

El Centre d'Art La Rectoria de Sant Pere de Vilamajor, va acollir dissabte la inauguració de la instal·lació *Recicleta*, de l'artista Lucía Zapata. Es tracta d'una mostra original i transgressora que pretén oferir una visió àmplia del concepte d'art, amb voluntat d'incloure-hi els fruits creatius del reciclatge. La instal·lació és fruit d'una de les beques de creació que La Rectoria va convocar a concurs fa uns mesos i que Zapata va guanyar. L'autora ha treballat especialment amb materials que ha trobat i d'altres que ha rebut de veïns del mateix poble. Aquest contacte de l'artista amb els veïns s'emmarca

dins de l'objectiu del centre d'obrir-se al poble.

La mostra rebia el públic amb una tauleta, una cadira i un carro de diapositives amb petits cartons. Si el visitant escrivia alguna cosa sobre el reciclatge podia emportar-se, de regal, un objecte reutilitzat. A la primera sala hi havia un maniquí amb dues plomes de gall d'indi i un text de Lucía Zapata. A la segona, es projectaven vídeos de pel·lícules dels anys vint escollits per la mateixa artista. Recolzada a la paret, una bicicleta fabricada amb materials reciclats centrava la mostra. L'objecte protagonista tenia incrustat un monitor a l'espai de la roda de davant, on s'hi projectaven imatges gravades per Zapata.

A la inauguració de dissabte, també es van projectar els vídeos *Recuperem Sant Pere* i la nit va continuar amb un recital de poesia amb intervencions musicals i escenogràfiques. Els participants al recital poètic van ser Albert Benzekry, Paco Alarcon, Marta Darder –que va presentar el seu videopoema *Problema*–, Anna Aguilar-Amat, David Casamiquela, Francesc Gelonch, Tomàs Arias, Anna Lacruz, Anna Ballbona, Joan Vinuesa, Santi Montagud i Ivette Nadal.

Aquest dissabte, La Rectoria inaugurarà els treballs d'un altre artista becat, Martín Caeiro. L'autor gallec presentarà el treball *Jardín Zoológico*, produït també amb la col·laboració dels veïns de Sant Pere.

La Noia de la Foto, Ivette Nadal, de Granollers, enllesteix el seu primer disc

Granollers

EL 9 NOU

La Noia de la Foto (Ivette Nadal), de Granollers, enllesteix aquests dies el seu primer disc, que pretén presentar al setembre al Teatre de Ponent. La jove cantautora, de 19 anys, ja va actuar en aquest teatre de Granollers fa un mes, en el circuit alternatiu del festival Trobadors i Joglars.

Nadal ha enregistrat el disc amb músics professionals del país, entre els quals destaca el guitarrista Toni Xuclà. "Les actuacions que he fet per Barcelona m'han permès

conèixer molta gent i establir vincles interessants que m'han ajudat molt per poder tirar endavant aquest projecte", explica.

Nadal autoeditarà un nombre reduït d'exemplars "per als amics i els interessats" i, al mateix temps, farà arribar el treball a diverses discogràfiques. El disc, d'un estil íntim i càlid, inclou nou peces amb lletres en català i dues en anglès. "El valor de la paraula és molt important en la música que faig. Escric cançons que sempre puguin ser llegides com poemes", diu Nadal, que estudia Història de l'Art.

Ivette Nadal, de 19 anys, va actuar al Teatre de Ponent fa un mes

Aigua a mar

Jordi Julià

Poeta

Anar a festes privades sempre et porta a parlar de temes inusuals: perquè coincideix amb coneguts en un àmbit públic, i això obliga a una relativa manca d'intimitat, o perquè et presenten gent amb qui aparentment tens poc en comú. L'altre dia, en un aniversari, vaig fer coneixença d'un llibreter de Cardedeu, un llibreter dels que lleixen, és a dir, dels de veritat, que em va recomanar novel·les que li havien agradat. Suposo que el grau de confiança es va anar incrementant ja que vaig ser presentat com a poeta (ai las!), i per efecte de l'alcohol que tots dos anàvem bevint mentre parlàvem.

Ben aviat vam convenir en el fet que es publica massa (per bé que em consta que hi ha textos inèdits que mereixerien veure la llum), i potser una mica indiscriminadament. Ell, que viu de vendre llibres, evidentment, de seguida es va lamentar del sistema draconian de les editorials, que es limiten a enviar diversos exemplars del mateix títol. I cada cop més caixes plenes de nous llibres repetits, igual que un mar que no para d'onejar. Fins al punt que, si no es retornen a l'hora els exemplars, els són cobrats tots els volums.

Després dels primers mesos de tenir la llibreria, ben aviat va enginyar un mètode personal per classificar els llibres així que li arribaven: els que es vendran, els que es podrien vendre, i els que no es vendran. És un sistema pràctic que minimitza la inversió econòmica i aprofita l'espai limitat del seu establiment. La indústria postmoderna del llibre ha portat a això, a la fluència constant de títols i de novetats que resten ben poc temps a l'aparador o a la prestatgeria, per no ser deficitàries per al venedor.

La cultura s'ha tornat un producte de consum amb data de caducitat

La cultura s'ha tornat un producte de consum, amb data de caducitat, perfectament substituïble per un altre (com onades que arriben a la platja, i s'allunyen). George Steiner va escriure que l'èxit de la cultura actual es regeix per «un màxim impacte i una obsolescència instantània». Qui recorda els llibres de Sant Jordi? Segur que en podríem comprar ben pocs a les llibreries del nostre poble. Per culpa del sistema cultural (no per incapacitat pròpia) se'ns podria aplicar aquella dita que algun cop ens hem sentit dir: «aigua a mar no trobaries».